

עין משפט
גרי מצוה

סדר:

אף על פי פרק המישי בתובות

מסורת הש"ס

קא ו מיי פייז מנהלסת
אחות הלכה י טושע
אחיע סימן ע ספק ג:
קח ב מיי פייז עס הלכה
ג סגמ לאון פא טושע
עס סימן עג ספק א:
קא ב מיי פייז עס הלכה
י טושע עס סימן ע
ספק ג:
קי ד מיי עס הלכה יב
טושע ע ספק ב:
קיא ה מיי פייז עס הלכה
יא טושע עס סימן ע
ספק א:
קיב ו מיי פייז עס ה' יא
ופייז עס ה' ה סגמ
עשין נח ולאון פא טושע
עס סימן ע ספק ג וסמן עג
ספק ד:
קיע ז מיי פייז עס מה'י
ערוינע הלכה ע ופייז
הלכה ז סגמ עשין דפנס א
טושע איה סימן פס ספק
ז וס' עט ספק א]:
קיד ח מיי פייז מה'י
טומאת נרעמט ה' ו
סגמ עשין א:
קכט ט מיי פייז מה'י
טומאת אולנין הלכה
א ג:
קכו י מיי עס ה' א:
קקז ח ספק פיל מנהלסת
שבת הלכה ט סגמ
עשין ל טושע איה סימן רלא
ספק ח:

מ'חזיו כשבר שבת. ווא"ת והא שזר שצת על ידי הצלעה מותר
כדלמרינן צפרק הובז (ב"מ דף נה.) אס היה שזר שצת
שזר חדש שזר שנה נומנין לו שזר שצת וי"ל דהכא אסור משום
ללא הוי כמו הצלעה דאין מוספיין לכל שצת יחד אלא מה שעולה בכל
יום ויום שאס יתפייס היום או למחר
צולמעט השצוב אין מנצטרפין כל ימי
לצפוס את הגוייה. הן פסול גוייה אין
זה אותה גורה ד"ח דצר דהאול אולכ
לאשון כו' כמו שפירשנו צפרק כ"ל
משתתפין (ערוינן דף עב: וסא):
כמאן ברבי חידקא בו. ווא"ת
לדידיה נמי לא ניחא ליה
למאן דאמר אוכלת עמו לילי שצת
אוכלת ממנ ושמא היה יכול לומר
ולטעמינן ולפי המסקנא אחי שפיר
דכל היתרון הוי לארחי ופרחי:
אחרי

מיחזיו כשבר שבת אמר ליה ר' חייא בר יוסף
לשמואל מה בין מורד למורדת אמר ליה
צא ולמד משוק של זונות מי שובר את מי
דבר אחר זה יצרו מבחוץ וזו יצרה מבפנים:
מתני' המשרה את אשתו על ידי שלישי
לא יפחות לה משני קבין הטין או מארבעה
קבין שעורין אמר רבי יוסי לא פסק לה
שעורין אלא ר' ישמעאל שהיה סמוך לאדום
ונותן לה חצי קב קיטנית וחצי לוג שמן וקב
גרוגרות או מנה דבילה ואם אין לו פוסק
לעומתן פירות ממקום אחר ינותן לה מנה
מפץ ומחצלת ונותן לה כפה לראשה וחגור

למתניה ומנועלים ממועד למועד וכלים של חמשים זהו משנה לשנה ואין
נותנין לה לא חדשים בימות החמה ולא שחקים בימות הגשמים אלא נותן לה
כלים של חמשים זהו בימות הגשמים והיא מתכסה בבלאותיהן בימות החמה
והשחקים שלה ינותן לה מעה כסף לצורכה וְאוכלת עמו מילי שבת לילי
שבת (ט) ואם אין נותן לה מעה כסף לצורכה מעשה ידיה שלה ומה היא עושה
לו משקל חמש סלעים שתי ביהודה שהן עשר סלעים בגליל או משקל עשר
סלעים ערב ביהודה שהן עשרים סלעים בגליל וְאם היתה מניקה פוחתין לה
ממעשה ידיה ומוספיין לה על מוונותיה יבמה דברים אמורים בעני שבישראל
אבל במכובד הכל לפי כבודו: **גמ'** מני מתניתין לא רבי יוחנן בן ברוקא
ולא ר"ש (ע) רתנן וְכמה שיעורו מוזן שתי סעודות לכל אחד ואחד מוזנו לחול
ולא לשבת דברי ר"מ רבי יהודה אומר לשבת ולא לחול וזה מתכווין
להקל ר' יוחנן בן ברוקא אומר כבר הלוקח בפונדיון מארבע סאין לסלע ר"ש
אומר שתי ידות לכבר משלש כפרות לקב הציה המנוגע וחצי הציה
לפסול את הגוייה וחצי חצי הציה לקבל טומאת אוכלין מני אי רבי יוחנן בן
ברוקא תמני הויין ואי ר"ש תמני סרי הויין לעולם ר' יוחנן בן ברוקא וכדאמר
רב הסדא צא מהן שלישי לחנווני הכא נמי אייתי תילתא שדי עלייהו אכתי
תרתי סרי הויין אוכלת עמו לילי שבת הניחא למאן דאמר (ט) אכילה ממש אלא
למאן דאמר אכילה תשמיש מאי איכא למימר ועוד תליסר הויין אלא כדאמר
רב הסדא צא מהן (ז) מחצה לחנווני ה"נ אתיא פלגא ושדי עליהו קשיא דרב
הסדא אדרב הסדא לא קשיא הא באתרא דיהבי ציבי הא באתרא דלא
יהבי ציבי אי הכי שיתסרי הויין כמאן כרבי חידקא דאמר (ט) ארבע סעודות חייב
אדם לאכול בשבת אפילו תימא ירבנן דל חדא (ט) לארחי ופרחי לרבי חידקא דל
להכי אפילו תימא ר' שמעון לרבנן דל תלת לארחי ופרחי לרבי חידקא דל
תרתי לארחי ופרחי: אמר רבי יוסי לא פסק שעורין וכו': אלא באדום הוא
דאכלין שעורים בכולי עלמא לא אכלי ה"ק לא פסק שעורים כפלים בחטין
אלא רבי ישמעאל שהיה סמוך לאדום מפני ששעורין אדומיות רעות הן: ונותן
לה חצי קב קימנית: ואילו יין לא קתני מסייע ליה לר' אלעזר דאמר ר' אלעזר
אין

מה בין מורד למורדת. מאי שנא כשהוא מורד אינו נותן אלא חצי
טרפעיין ליום וכשהוא מורדת נותנת טרפעיין: מי שובר את מי.
הוי אומר האיש שובר את האשה ש"מ זערו מרובה: **וילרו מבחוץ.**
קשויו ניכר ומתנגנה: **מתני'** המשרה את אשפו על ידי שלישי.

שנותן לה מוונותיה צבית אפטרופוס
ואינה מתגלגלת עמו: **המשרה.**
המכרה. ויכרה להס כירה מתרגמינן
שירותא (מ"ב ז): **לא יפחות לה.**
שצת: **לא פסק שעורים (ט) כו'.** בגמ'
מפרש לה: גרוגרות. תלמיס ישבין:
דבילה. תלמיס דרוכות דביגול ונמכרות
צמשקל: **מפץ.** כך נמחללת: **כפה.**
זעוף אחד משנה לשנה: **ממועד למועד.**
למנועלים קאי מנועלים חדשים לכל
שלשת רגלים: **חדשים.** קשים לה
צימות החמה לפי שהס חמים ויפים
לה צימות הגשמים: **אלא נותן לה כלים.**
חדשים של חמשים זהו צימות הגשמים
כו': **והשחקים שלה.** אף שקיינה לה
חדשים. וצגמראתי מפרש למאי מיצעי
לה: **ונותן לה מעה כסף.** לכל שצת
לדברים קטנים: **מעשה ידיה.** ארוקימנן
לעיל (דף עג.) מותר מעשה ידיה:
ט **ואוכלת עמו לילי שבת.** שהוא ליל
עונה: **שסי.** קשה לטומו כפלים כשל
ערב: **משקל של יהודה כפלים כשל
גליל: גב' ה"ג מני מסני' לא רבי
יוחנן בן ברוקא ולא ר"ש: כמה הוא
שיעורו.** של עירוצי תמומין: **מסכוונין
להקל.** ר' מאיר היה רגיל לאכול פת
שצת יותר מבחול שהיה ממשיך פת
לכל מניינס הוצין לפניו ור"י היה אוכל
פת צחול יותר מצצת שהיה שבת
צמיני מנעיד: **ר' יוחנן בן ברוקא.**
נתן שיעור קצוב כבר הלוקח צפונדיון
כשלוקמין ד' סאין צסלע הן שתי
סעודות וקס"ד חצי קב שהרי הסלע
מ"ח פונדיונין שש מענה כסף דינר
ומעה שני פונדיונין הרי י"ב לדינר וד'
דינר לסלע הרי מ"ח חצי סאין כ"ד
קבין מ"ח חלאי קבין ומנא לרי' יוחנן
לחצי קב שתי סעודות: **רבי שמעון
אומר.** צ' סעודות הן שתי ידות של
כבר משלש ככרות לקצ ונמנא הן קב'
סעודות שלש סעודות לכבר ושלש
ככרות לקצ: **חליה.** של ככר: **לניס
המנוגע.** השוהה צבית המנוגע כדי
אכילה פרס חצי ככר מנמא גדלים
דכמצי' והאולכ צבית יככס בגדיו
כששוהה שיעור אכילה הכתום מדבר
דכתמיא צמורת כהניסי. וזע"ג דגבי

סעודת עירוצ אמרנו ג' סעודות ככר אין זו אלא צ' סעודות צינוניות ושל עירוצ שיעורו להקל וצמנולמנמות ויהיינו דלמרינן אכילה פרס בכל
שיעור שהיית סעודה לפי ששיעוריהו כחצי הככר: **וחלי חליה לפסול אס הגוייס.** האולכ שיעור חצי פרס אוכליס תמאיס נפסל גופו מלאכול
צמרומה עד שיעצול והוא צ' ציליס שהכר של ג' לקצ ח' ציליס הוא שהקצ כ"ד ציליס ד' לוגין חליה של ככר ד' ציליס חלי חליה צ' ציליס:
תמני סעודות הויין. קצייס חמיס דמתני' וארצעה עשרה סעודות היא לריכה שצת: **ואי ר"ש.** דלמר ט' סעודות לקצ: **שמונה עשר הויין.**
היא חליה לריכה אלף י"ד: **לא מהן גילוש לחנווני.** רבי יוחנן לא שיער שצתי קב אלא צככר הלוקח צפונדיון מן החנווני והוא לקח ארצע סאין
חטין צסלע ומשתכר שלש טעורה נמנא צחצי קב שלש סעודות שצתי קב מוכר צפונדיון שנתן והג' משתכר: **אדסי.** קצייס דמתניתין
מתני סרי הויין: **ומשניין אוכלת עמו לילי שבת.** כדנתני צמתני: **הניחא כו'. פלוגמא** לקמייה צשמעמין: **צאחרא דליבי לני.** מני שמתני
חמיס לחנווני לעשות ככרות ולמכור צשוק צמקוס שהוא נותן לחנווני עמיס לאפות אינו משתכר אלא שלש ובמקוס שאינו נותן עמיס מעכב
לעצמו מחלה שממעט הככרות למכור ציוקר כדי יליאת העמיס: **כמאן כר' חידקא.** צמתני. נימא כר' חידקא סתם לה מתני' דלמר בכל כתבי
הקדש [שצת קו]: ארצעה סעודות לשבת ר"ש. דלמר תמני סרי הויין ואי כרבנן צצירא ליה לתנא דיןן צסעודות שצת דל תלת יתימתא לארחי ופרחי:

למתניה ומנועלים לרליה ממועד למועד וכלים של ג' זהו משנה לשנה ואינו נותן לה לא א' שחקים בימות החמה ולא חדשים
בימות הגשמים והיא מתכסה בכל אותן בימות החמה והשחקים שלה נותן לה מעה כסף לצרכיה והיא אוכלת עמו מילי
שבת לילי שבת ואם אין נותן לה מעה כסף לצרכיה מעשה ידיה שלה. ומה היא עושה לו משקל ה"ס שתי ביהודה שהן
(ט"ו) [עשר] סלעים בגליל או משקל י' סלעים ערב ביהודה שהן כ' שקלים בגליל. ואם היתה מניקה פוחת' לה ממעשה
ידיה ומוספיין לה על מוונותיה כד"א בעני שבישראל אבל במכובד הכל לפי כבודו פי' המשרה אשתו ע"י שלישי כאן
שהוא עבד ושכר לאחרים ואוכל עמהן כדרך הפועלים שאוכלים במקום שנושלים מלאכתן ואומר לבי"י שפיננס את אשתו
משכר פעולתו ומשרה הוא לשון ויכרה להס כירה גדולה דמתרגמינן שירותא לא יפחות מקבין חטין אי קשיא היאך יספיק
לה קבייס בשברע והרי העומר היה מאכל כל איש ואיש ליום שנמנא כ"ו סעודות לעומר והעומר הוא מ"ג בצינים וחומש
ביצה קרוב ב' קבייס שב' קבייס הן מ"ח בצינים מצאתי ששאלוהו זו נשאלה למר רב שלום ז"ל והשיב כל מרות חממיס כך הם
כל דבר דברי יתנו בו שיעור למטה ושיעור למעלה וכו' עד אף כאן לענין משרה את אשתו זו שיעור קטן למטה כדי קיום
נשמה ולא לכל אדם פוסקים כך אלא לעני שכר שינוי כד"א בעני ישראל אבל במכובד כו' ועד כמה עד ו' רביעיות ועוד
שהן מ"ג בצינים וחומש ביצה: א"ר יוסי לא (פחות) נפסקן שעורים וכו' אטו באדום הוא דאכלין שעורים וכי"ע לא שעורים
אלא ה"ק לא פסק שעורים כפל חכמים אלא ר"י שהיה סמוך לאדום. ששעורים של אדום רעות הן: ונותן לה כק בגרוגרות
פי' חמייס יבשים או מנה דבילה (תנן) [פי'] דרוסין וערושין מהן עולגין ונמכרים במשקל. ואם אין לו מפץ מחצלת פי' המפץ
הוא יותר יקר מן המחצלת: תניא בתוספתא בפרק הבגרות המשרה את אשתו ע"י שלישי וכו' וכולן במדת אישלקי אפילו נדה
אפילו שומרת יכם נותנים לה כוס חבית פך גר ופתילתין אין שאין (7) נשותיהן של עניים וישבת על הכר. ואמרנין אילו יין
לא קתני מסייע ליה לרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר אין פוסקין יינות לאשה:

א' לעיל נ"ג. ב' ערוינן עב:
ג' כליס פי"ז מ"א, א' [לקמן
ה'] ערוינן עב:
ד' שבת קכ"ו א' [לאחר עשין
ה'] עכ"ל: א' [קמן סה:
פ' כ"ג לעיל ע"ה ונתן].
ו' [קידקא דין] ט' [מזרע
פרשה א']

מוסף רש"י

ודה וזה מתכווין להקל.
ר' מאיר כבר שצת אכל
אריע עפי משוס דכסיס
מבשילה. וזמני אריע ווחא
לכמתא שפס, ור' יהודה
כבר כיון דשצת סויד שלס
סעודות אינו אוכל הכנה ככל
סעודה (שודרין עב). כבר
הלוקח בפונדיון מארבע
סאין לסלע. השמא ס"ד
חצי קב הוי שתי סעודות,
כ"ה ו' מעות לדמר, מעה
שתי פונדיונין, נמנא דינר י"ב
פונדיונין, נמנא סלע מ"ח
חלאי קבין, חצי קב לפונדיון
(טו). ר"ש אומר שתי
ידות לכבר. ר"ש ממעט
משיעור ואומר משע סעודות
שלו לקצ ודי לעירוב צ'
ידות של ככר של ג' ככרות
לקצ, נמנא ככר השלמה
עלשית וקב ג' ידומה הוו
שתי סעודות (טו). הציה
לביית המנוגע. סתמא היא
רובה קתמי חצי ככר השלמה
ששיעור בה את העירוב וזין
למר וזין למר לשהית צית
המנוגע למנא גבדים הנכנס
טמא מיה, דכמצי ויקלעו
ד' הכנס אל בימת יעמא,
אכל הכנס גבדים לא נאמרה
זו עד ששהיה כדי אכילה,
דכמצי והאולכ צבית יככס את
גבדיו ומקמינן לה צמורת
הכנס לשמה כדי סעודה,
ואזע"ב שלא אכל, חצי ככר זו
הוי כדי אכילה זע"ב לרש"ש
לענין ערוינן הוי צככר ג'
סעודות, הסתם שחצי ששיעור
העירוב ומטויו כולן להקל,
אכל שיעור סעודה קיס לכו
לכונן הכי וציעין ששהיה
כדי אכילה חצי ככר זו על
והוא פסל דמליה טשים על,
שס ששיעורה צפורסה, כלומר
חמיני ככר (טו). לפסול את
הגוייה. האולכ אוכלין עמאין
כחצי פרס נפסלה גוייסו
מנאלמו צמתמה, ומדכרין
הוא, דלזין אוכל עמנא חמס
ורבנן גורו שהאולכ יפסל
צמתומה עד שיעצול, כלומר
צפרק במנא דיומא (פ:) הנת
לנוממא גוייה ללאו דלורימא
(שודרין עב).

תוספות ר"ד (המשך)

א"י"ל פסק [לתן] שעורים
אלו ר"י שהוא סמוך לאדום
ונותנים לה חצי קב קטנית
וחצי לוג שמן קב גרוגרות
או מנה דבילה ואם אין לו
פוסק לעומתן פירות במקום
אחר ונותן לה מטה ומפץ
(ט) ואם אין לו מפץ מחצלת
ונותן לה כפה לראשה וחגור

למתניה ומנועלים לרליה ממועד למועד וכלים של ג' זהו משנה לשנה ואינו נותן לה לא א' שחקים בימות החמה ולא חדשים
בימות הגשמים והיא מתכסה בכל אותן בימות החמה והשחקים שלה נותן לה מעה כסף לצרכיה והיא אוכלת עמו מילי
שבת לילי שבת ואם אין נותן לה מעה כסף לצרכיה מעשה ידיה שלה. ומה היא עושה לו משקל ה"ס שתי ביהודה שהן
(ט"ו) [עשר] סלעים בגליל או משקל י' סלעים ערב ביהודה שהן כ' שקלים בגליל. ואם היתה מניקה פוחת' לה ממעשה
ידיה ומוספיין לה על מוונותיה כד"א בעני שבישראל אבל במכובד הכל לפי כבודו פי' המשרה אשתו ע"י שלישי כאן
שהוא עבד ושכר לאחרים ואוכל עמהן כדרך הפועלים שאוכלים במקום שנושלים מלאכתן ואומר לבי"י שפיננס את אשתו
משכר פעולתו ומשרה הוא לשון ויכרה להס כירה גדולה דמתרגמינן שירותא לא יפחות מקבין חטין אי קשיא היאך יספיק
לה קבייס בשברע והרי העומר היה מאכל כל איש ואיש ליום שנמנא כ"ו סעודות לעומר והעומר הוא מ"ג בצינים וחומש
ביצה קרוב ב' קבייס שב' קבייס הן מ"ח בצינים מצאתי ששאלוהו זו נשאלה למר רב שלום ז"ל והשיב כל מרות חממיס כך הם
כל דבר דברי יתנו בו שיעור למטה ושיעור למעלה וכו' עד אף כאן לענין משרה את אשתו זו שיעור קטן למטה כדי קיום
נשמה ולא לכל אדם פוסקים כך אלא לעני שכר שינוי כד"א בעני ישראל אבל במכובד כו' ועד כמה עד ו' רביעיות ועוד
שהן מ"ג בצינים וחומש ביצה: א"ר יוסי לא (פחות) נפסקן שעורים וכו' אטו באדום הוא דאכלין שעורים וכי"ע לא שעורים
אלא ה"ק לא פסק שעורים כפל חכמים אלא ר"י שהיה סמוך לאדום. ששעורים של אדום רעות הן: ונותן לה כק בגרוגרות
פי' חמייס יבשים או מנה דבילה (תנן) [פי'] דרוסין וערושין מהן עולגין ונמכרים במשקל. ואם אין לו מפץ מחצלת פי' המפץ
הוא יותר יקר מן המחצלת: תניא בתוספתא בפרק הבגרות המשרה את אשתו ע"י שלישי וכו' וכולן במדת אישלקי אפילו נדה
אפילו שומרת יכם נותנים לה כוס חבית פך גר ופתילתין אין שאין (7) נשותיהן של עניים וישבת על הכר. ואמרנין אילו יין
לא קתני מסייע ליה לרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר אין פוסקין יינות לאשה:

א' נראה דכתיב דלי' עדין ירושת הבגל אינו אלף אלא נוסף נה משנה בגל אלו אינו צבין שיעורה. ב' ז"ל ואל אין לו מפץ נותן לה מחלת וכו'ה גירסת ה"ח והנצ"ס ז"ל וי"מ גם מפרשי' ד"ה מפץ. ג' ז"ל לא חדשים בימות החמה ולא שחקים
בימות הגשמים אלף נתן לה כללים של חמשים זהו צימות הגשמים של עניים שחמתן על כ"ד. ד' נראה דכתיב כאלו אולכי צילין ז"ל אין לה שאין נשותיהן של עניים שחמתן על כ"ד. ו' נראה דכתיב כאלו אולכי צילין ז"ל אין לה שאין נשותיהן של עניים שחמתן על כ"ד. ו' נראה דכתיב כאלו אולכי צילין ז"ל אין לה שאין נשותיהן של עניים שחמתן על כ"ד.

ה' נראה דכתיב כאלו אולכי צילין ז"ל אין לה שאין נשותיהן של עניים שחמתן על כ"ד. ו' נראה דכתיב כאלו אולכי צילין ז"ל אין לה שאין נשותיהן של עניים שחמתן על כ"ד.